Samling af Afgørelser

DOMSTOLENS DOM (Fjerde Afdeling)

21. april 2016*

»Præjudiciel forelæggelse — direktiv 2003/86/EF — artikel 7, stk. 1, litra c) — familiesammenføring — betingelser for udøvelse af retten til familiesammenføring — faste, regelmæssige og tilstrækkelige indtægter — national lovgivning, der tillader en fremadrettet vurdering af sandsynligheden af, at referencepersonen vil bevare sine indtægter — forenelighed«

I sag C-558/14,

angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 267 TEUF, indgivet af Tribunal Superior de Justicia del País Vasco (øverste regionale domstol i Baskerlandet, Spanien) ved afgørelse af 5. november 2014, indgået til Domstolen den 5. december 2014, i sagen:

Mimoun Khachab

mod

Subdelegación de Gobierno en Álava

har

DOMSTOLEN (Fjerde Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, T. von Danwitz, og dommerne C. Lycourgos (refererende dommer) og C. Vajda,

generaladvokat: P. Mengozzi

justitssekretær: A. Calot Escobar,

på grundlag af den skriftlige forhandling,

efter at der er afgivet indlæg af:

— den spanske regering ved L. Banciella Rodríguez-Miñón, som befuldmægtiget

— den tyske regering ved T. Henze og B. Beutler, som befuldmægtigede

— den franske regering ved D. Colas og F.-X. Bréchot, som befuldmægtigede

— den ungarske regering ved G. Szima og Z. Fehér, som befuldmægtigede

— den nederlandske regering ved M. Bulterman og B. Koopman, som befuldmægtigede

* Processprog: spansk.

— Europa-Kommissionen ved M. Condou-Durande og L. Lozano Palacios, som befuldmægtigede,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse i retsmødet den 23. december 2015,

afsagt følgende

Dom

1 Anmodningen om præjudiciel afgørelse vedrører fortolkningen af artikel 7, stk. 1, litra c), i Rådets direktiv 2003/86/EF af 22. september 2003 om ret til familiesammenføring (EUT L 251, s. 12).

2 Denne anmodning er indgivet inden for rammerne af en sag anlagt af Mimoun Khachab mod Subdelegación de Gobierno en Álava (organ, der repræsenterer regeringen i provinsen Álava, herefter »den stedlige myndighed«) til prøvelse af sidstnævntes afslag på Mimoun Khachabs ansøgning om midlertidig opholdstilladelse til sin ægtefælle med henblik på familiesammenføring.

Retsforskrifter

EU-ret

3 Anden, fjerde og sjette betragtning til direktiv 2003/86 har følgende ordlyd:

»(2) Foranstaltningerne vedrørende familiesammenføring bør vedtages i overensstemmelse med forpligtelsen til at beskytte familien og respektere familielivet, som er stadfæstet i en lang række folkeretlige instrumenter. I dette direktiv overholdes de grundlæggende rettigheder og de principper, som anerkendes i bl.a. artikel 8 i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder [, undertegnet i Rom den 4. november 1950,] og Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder [herefter »chartret«].

[…]

(4) Familiesammenføring er et nødvendigt middel til at muliggøre familielivet. Det bidrager til at skabe en sociokulturel stabilitet, der letter tredjelandsstatsborgernes integration i medlemsstaterne, hvilket desuden gør det muligt at styrke den økonomiske og sociale samhørighed, der er et af [Det Europæiske Fællesskabs] grundlæggende mål, som anført i [EF-]traktaten.

[…]

(6) For at sikre beskyttelsen af familien samt opretholdelsen eller skabelsen af familielivet bør de materielle betingelser for udøvelsen af retten til familiesammenføring fastsættes efter fælles kriterier.«

4 I henhold til artikel 1 i direktiv 2003/86 er formålet med dette direktiv »at fastsætte betingelserne for udøvelsen af retten til familiesammenføring for tredjelandsstatsborgere, der har lovligt ophold på medlemsstaternes område«.

5 Dette direktivs artikel 3, stk. 1, bestemmer:

»Dette direktiv finder anvendelse, hvis referencepersonen er i besiddelse af en opholdstilladelse med en gyldighedsperiode på mindst et år, der er udstedt af en medlemsstat, og som har velbegrundede forventninger om at opnå varig opholdstilladelse, hvis den pågældendes familiemedlemmer er tredjelandsstatsborgere, uanset deres retsstilling.«

6 I henhold til artikel 4, stk. 1, litra a), i direktiv 2003/86 tillader medlemsstaterne i henhold til nævnte direktiv indrejse og ophold for bl.a. referencepersonens ægtefælle, hvis betingelserne i dettes kapitel IV og artikel 16 er opfyldt.

7 I kapitel IV i direktiv 2003/86 med overskriften »Betingelser for udøvelse af retten til familiesammenføring« indgår dette direktivs artikel 7, stk. 1, der bestemmer:

»Ved indgivelsen af ansøgning om familiesammenføring kan medlemsstaten kræve, at ansøgeren godtgør, at referencepersonen råder over:

a) en bolig, der betragtes som normal standard for en familie af tilsvarende størrelse i samme område, og som opfylder de generelle sikkerheds- og sundhedsstandarder i den pågældende medlemsstat

b) en sygeforsikring for referencepersonen selv og dennes familiemedlemmer, som dækker alle de risici i den pågældende medlemsstat, som dens egne statsborgere normalt er forsikret mod

c) faste og regelmæssige indtægter, der er tilstrækkelige til, at referencepersonen kan forsørge sig selv og sine familiemedlemmer uden social bistand fra den pågældende medlemsstat. Medlemsstaterne vurderer disse indtægter på grundlag af deres art og regelmæssighed og kan tage hensyn til niveauet for nationale mindstelønninger og -pensioner samt antallet af familiemedlemmer.«

8 Direktivets artikel 15, stk. 1, foreskriver:

»Senest efter fem års ophold har ægtefællen eller den ugifte partner samt børn, der er blevet myndige, efter ansøgning, hvis det kræves, ret til at få selvstændig opholdstilladelse, uafhængig af referencepersonens opholdstilladelse, hvis familiemedlemmet ikke har fået opholdstilladelse med andre begrundelser end familiesammenføring.«

9 Nævnte direktivs artikel 16, stk. 1, litra a), har følgende ordlyd:

»Medlemsstaterne kan give afslag på en ansøgning om tilladelse til indrejse og ophold med henblik på familiesammenføring eller, hvor dette er relevant, inddrage eller afslå at forny et familiemedlems opholdstilladelse i følgende tilfælde:

a) hvis de betingelser, der er fastsat i dette direktiv, ikke eller ikke længere er opfyldt.«

10 Samme direktivs artikel 17 har følgende ordlyd:

»Hvis der gives afslag på opholdstilladelse, eller opholdstilladelsen inddrages eller ikke fornyes, eller hvis der træffes afgørelse om udsendelse af referencepersonen eller dennes familiemedlemmer, tager medlemsstaterne behørigt hensyn til arten og holdbarheden af vedkommendes familiemæssige tilknytning og til, hvor længe vedkommende har opholdt sig i medlemsstaten, samt til, om der er familiemæssig, kulturel eller social tilknytning til hjemlandet.«

Spansk ret

11 Konstitutionel lov nr. 4/2000 om rettigheder og friheder for udlændinge i Spanien og deres sociale integration (Ley Orgánica 4/2000 sobre derechos y libertades de los extranjeros en España y su integración social) af 11. januar 2000 (BOE nr. 10 af 12.1.2000), i den affattelse, der finder anvendelse på tvisten i hovedsagen (herefter »lov nr. 4/2000«), bestemmer i artikel 16, stk. 1 og 2:

»1. Herboende udlændinge har ret til et familieliv og til respekt herfor som fastlagt i denne lov og i overensstemmelse med de internationale traktater, som Spanien har undertegnet.

2. Herboende udlændinge har ret til familiesammenføring i Spanien med de familiemedlemmer, der er nævnt i artikel 17.«

12 Denne lovs artikel 17, stk. 1, litra a), bestemmer:

»Herboende udlændinge har ret til familiesammenføring i Spanien med følgende familiemedlemmer:

a) den herboende persons ægtefælle, såfremt der ikke foreligger faktisk eller retlig separation, og ægteskabet ikke er blevet indgået under omgåelse af loven. […]«

13 Under overskriften »Betingelser for familiesammenføring« bestemmer artikel 18 i lov nr. 4/2000 i stk. 2:

»Referencepersonen skal i overensstemmelse med de ved bekendtgørelse fastsatte vilkår godtgøre, at denne råder over en passende bolig og tilstrækkelige indtægter til at forsørge sig selv og sin familie efter familiesammenføringen.

Ved beregningen af indkomsten med henblik på familiesammenføring medregnes ikke indtægter, der hidrører fra social bistand, hvorimod der tages hensyn til andre indtægter, der tilvejebringes af ægtefællen, der er bosiddende i Spanien og lever sammen med referencepersonen.

[…]«

14 Ved kongeligt dekret nr. 557/2011 af 20. april 2011 godkendtes gennemførelsesbekendtgørelsen til lov nr. 4/2000, som ændret ved lov nr. 2/2009 (BOE nr. 103 af 30.4.2011). Artikel 54 i denne bekendtgørelse med overskriften »Indtægter, som en udlænding skal godtgøre at råde over for at opnå opholdstilladelse til sine familiemedlemmer med henblik på familiesammenføring«, bestemmer:

»1. En udlænding, der ansøger om opholdstilladelse til sine familiemedlemmer med henblik på familiesammenføring, skal ved indgivelsen af ansøgningen vedlægge dokumentation for, at denne råder over tilstrækkelige indtægter til at forsørge sin familie, herunder med hensyn til sundhedsydelser, såfremt sådanne ikke er dækket af den sociale sikring, og disse indtægter skal ved indgivelsen af ansøgningen mindst udgøre det i det følgende angivne beløb i euro eller et tilsvarende beløb i udenlandsk valuta, afhængigt af antallet af personer, som ansøgningen om familiesammenføring vedrører, idet familiemedlemmer, som allerede lever sammen med den pågældende i Spanien, og som denne har forsørgerpligt over for, tages i betragtning:

a) Ved familieenheder, der omfatter to medlemmer, dvs. referencepersonen og den familiesammenførte person, når denne ankommer til Spanien, kræves der et beløb, der udgør 150% af [det offentlige indkomstindeks, der anvendes som referencebeløb til forskellige formål (IPREM)] om måneden.

[…]

2. Der gives ikke opholdstilladelse, hvis det utvivlsomt kan fastslås, at der ikke er udsigt til opretholdelse af indtægterne i det år, der følger efter datoen for indgivelsen af ansøgningen. Herved vurderes udsigterne til opretholdelse af en indtægtskilde i nævnte år under hensyn til udviklingen i referencepersonens indtægter i de seks måneder, der går forud for datoen for indgivelsen af ansøgningen.

[…]«

Tvisten i hovedsagen og det præjudicielle spørgsmål

15 Mimoun Khachab, som er tredjelandsstatsborger og bosiddende i Spanien, er indehaver af en tilladelse til længerevarende ophold i denne medlemsstat. Den 20. februar 2012 ansøgte han de spanske myndigheder om en midlertidig opholdstilladelse med henblik på familiesammenføring til sin ægtefælle, Ilham Aghadar. Ved afgørelse af 26. marts 2012 afslog den stedlige myndighed denne ansøgning med den begrundelse, at Mimoun Khachab ikke havde godtgjort, at han rådede over indtægter, der var tilstrækkelige til, at han kunne forsørge sin familie efter familiesammenføringen.

16 Mimoun Khachab påklagede denne afgørelse til den stedlige myndighed, som opretholdt nævnte afgørelse ved afgørelse af 25. maj 2012 med følgende begrundelse:

»[…] Til støtte for ansøgningen fremlagde [Mimoun Khachab] den tidsbegrænsede ansættelsesaftale, som han havde indgået med virksomheden »Construcciones y distribuciones constru-label SL«. Det fremgik imidlertid af den sociale sikrings informationssystem vedrørende beskæftigelse, at han var ophørt med at arbejde for denne virksomhed den 1. marts 2012, og at han kun havde arbejdet i 15 dage i 2012 og i 48 dage i hele 2011. Af det foregående fremgår, at han på det tidspunkt, hvor afgørelsen blev truffet, ikke udøvede nogen erhvervsmæssig beskæftigelse, hvilket han fortsat ikke gør, og at han ikke havde godtgjort, at han rådede over tilstrækkelige indtægter til at forsørge sin familie efter familiesammenføringen. På samme tidspunkt var der intet, der tydede på, at han ville råde over sådanne indtægter i året efter indgivelsen af ansøgningen om familiesammenføring. Dermed var ingen af betingelserne for at bevilge en opholdstilladelse med henblik på familiesammenføring opfyldt.«

17 Herefter anlagde Mimoun Khachab et søgsmål for Juzgado de lo Contencioso-Administrativo nº 1 de Vitoria-Gasteiz (forvaltningsdomstolen i Vitoria-Gasteiz, første afdeling) til prøvelse af sidstnævnte afgørelse. Ved dom af 29. januar 2013 frifandt denne ret myndigheden, idet den i det væsentlige anførte de samme grunde som dem, der var anført i afgørelsen af 26. marts 2012.

18 Mimoun Khachab iværksatte herefter appel af denne dom for Tribunal Superior de Justicia del País Vasco (øverste regionale domstol i Baskerlandet). Til støtte for søgsmålet har Mimoun Khachab gjort gældende, at førsteinstansretten ikke tog hensyn til en ny faktisk omstændighed, som han havde henledt denne rets opmærksomhed på under sagen, nemlig at han siden den 26. november 2012 har været beskæftiget hos en landbrugsvirksomhed med høst af citrusfrugter, og at han dermed har et arbejde, som giver ham tilstrækkelige indtægter. Mimoun Khachab har tilføjet, at han er indehaver af en tilladelse til længerevarende ophold, og at han har været gift med Ilham Aghadar siden 2009. Han har desuden oplyst, at han råder over en passende bolig, og at han har betalt bidrag i Spanien i mere end fem år. Det er endvidere hans opfattelse, at der skal tages hensyn til den aktuelle økonomiske konjunktur, hvor det er yderst vanskeligt reelt at opnå kontinuerlig beskæftigelse.

19 I denne henseende nærer den forelæggende ret tvivl med hensyn til fortolkningen af artikel 7, stk. 1, litra c), i direktiv 2003/86, hvorefter retten til familiesammenføring er betinget af, at referencepersonen ved indgivelsen af ansøgning om familiesammenføring »råder over faste og regelmæssige indtægter, der er tilstrækkelige«. Den rejser navnlig spørgsmålet om foreneligheden med denne bestemmelse af den spanske lovgivning, hvorefter de nationale myndigheder kan afslå familiesammenføring og dermed udstedelse af en midlertidig opholdstilladelse til et familiemedlem til

referencepersonen, hvis det på grundlag af udviklingen i dennes indtægter i løbet af de seks måneder, som er gået forud for datoen for indgivelsen af ansøgningen om familiesammenføring, er sandsynligt, at referencepersonen ikke i det år, der følger efter denne dato, kan bevare det samme indtægtsniveau som det, den pågældende rådede over på nævnte dato.

20 Ifølge den forelæggende ret anvender den spanske sprogversion, såvel som den engelske og den franske sprogversion, af artikel 7, stk. 1, litra c), i direktiv 2003/86 verbet »råde« i præsens indikativ og ikke i futurum. Derfor rejser den forelæggende ret spørgsmålet, om det med henblik på bevilling af familiesammenføring skal undersøges, om referencepersonen på datoen for indgivelsen af ansøgningen om familiesammenføring skal råde over »faste og regelmæssige indtægter, der er tilstrækkelige«, eller om det kan tages i betragtning, at den pågældende tillige vil råde over sådanne indtægter i løbet af det år, der følger efter denne dato.

21 På denne baggrund har Tribunal Superior de Justicia del País Vasco (øverste regionale domstol i Baskerlandet) besluttet at udsætte sagen og forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:

»Skal artikel 7, stk. 1, litra c), i [direktiv 2003/86] fortolkes således, at den er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, som giver mulighed for at nægte familiesammenføring, hvis referencepersonen ikke råder over faste og regelmæssige indtægter, der er tilstrækkelige til, at denne kan forsørge sig selv og sine familiemedlemmer, på baggrund af de nationale myndigheders fremadrettede vurdering af udsigterne til opretholdelse af de økonomiske midler i året efter datoen for ansøgningen med udgangspunkt i udviklingen i referencepersonens midler i de seneste seks måneder forud for dette tidspunkt?«

Om det præjudicielle spørgsmål

22 Med spørgsmålet ønsker den forelæggende ret nærmere bestemt oplyst, om artikel 7, stk. 1, litra c), i direktiv 2003/86 skal fortolkes således, at denne bestemmelse tillader en medlemsstats kompetente myndigheder at give afslag på en ansøgning om familiesammenføring på grundlag af en fremadrettet vurdering af sandsynligheden af, at de faste, regelmæssige og tilstrækkelige indtægter, som referencepersonen skal råde over for at forsørge sig selv og sine familiemedlemmer uden social bistand fra denne medlemsstat, vil blive opretholdt i det år, der følger efter datoen for indgivelsen af denne ansøgning, hvilket vurderes på grundlag af udviklingen i referencepersonens indtægter i løbet af de seks måneder, der er gået forud for denne dato.

23 I medfør af artikel 4, stk. 1, i direktiv 2003/86 tillader medlemsstaterne indrejse og ophold for bl.a. referencepersonens ægtefælle med henblik på familiesammenføring, hvis betingelserne i dette direktivs kapitel IV med overskriften »Betingelser for udøvelse af retten til familiesammenføring« er opfyldt.

24 Blandt betingelserne i dette kapitel IV er det i nævnte direktivs artikel 7, stk. 1, litra c), fastsat, at medlemsstaterne kan kræve, at det godtgøres, at referencepersonen råder over faste og regelmæssige indtægter, der er tilstrækkelige til, at referencepersonen kan forsørge sig selv og sine familiemedlemmer uden social bistand fra den pågældende medlemsstat. Samme bestemmelse præciserer, at medlemsstaterne vurderer disse indtægter på grundlag af deres art og regelmæssighed og kan tage hensyn til niveauet for nationale mindstelønninger og -pensioner samt antallet af familiemedlemmer.

25 Domstolen har allerede fastslået, at da tilladelse til familiesammenføring er hovedreglen, skal den mulighed, som er fastsat i artikel 7, stk. 1, litra c), i direktiv 2003/86, fortolkes strengt. Medlemsstaternes anerkendte råderum må derfor ikke anvendes på en måde, der ville være i strid med direktivets formål og til hinder for dets effektive virkning (dom O. m.fl., C-356/11 og C-357/11, EU:C:2012:776, præmis 74 og den deri nævnte retspraksis).

26 Det fremgår i denne henseende af fjerde betragtning til direktiv 2003/86, at dette har som almindeligt formål at lette tredjelandsstatsborgernes integration i medlemsstaterne, idet familielivet muliggøres gennem familiesammenføring (jf. dom Parlamentet mod Rådet, C-540/03, EU:C:2006:429, præmis 69).

27 Domstolen har desuden allerede fastslået, at artikel 7, stk. 1, litra c), i direktiv 2003/86 ikke kan anvendes således, at denne anvendelse tilsidesætter de grundlæggende rettigheder, som er fastslået i bl.a. chartrets artikel 7 (jf. dom O. m.fl., C-356/11 og C-357/11, EU:C:2012:776, præmis 77).

28 Selv om chartrets artikel 7 ikke kan fortolkes således, at den fratager medlemsstaterne den skønsmargen, som de råder over, når de behandler ansøgninger om familiesammenføring, skal bestemmelserne i direktiv 2003/86 dog i forbindelse med denne behandling fortolkes og anvendes bl.a. i lyset af nævnte artikel 7 i chartret, således som det i øvrigt fremgår af ordlyden af anden betragtning til dette direktiv, ifølge hvilken medlemsstaterne bør behandle ansøgninger om familiesammenføring med fremme af familielivet for øje (jf. i denne retning dom O. m.fl., C-356/11 og C-357/11, EU:C:2012:776, præmis 79 og 80).

29 På ovenstående baggrund skal det i første række afgøres, om artikel 7, stk. 1, litra c), i direktiv 2003/86 skal fortolkes således, at denne bestemmelse tillader denne medlemsstats kompetente myndighed at vurdere, om betingelsen om referencepersonens faste, regelmæssige og tilstrækkelige indtægter fortsat vil være opfyldt efter tidspunktet for indgivelsen af nævnte ansøgning.

30 Selv om denne bestemmelse ikke udtrykkeligt fastsætter en sådan mulighed, fremgår det dog af selve dens ordlyd og navnlig af anvendelsen af ordene »faste« og »regelmæssige«, at disse indtægter skal være af en vis vedvarende og kontinuerlig karakter. I denne henseende vurderer medlemsstaterne i henhold til artikel 7, stk. 1, litra c), andet punktum, i direktiv 2003/86 nævnte indtægter på grundlag af bl.a. deres »regelmæssighed«, hvilket indebærer en periodisk vurdering af udviklingen i indtægterne.

31 Det fremgår således af artikel 7, stk. 1, litra c), i direktiv 2003/86, at bestemmelsens ordlyd ikke kan fortolkes således, at den er til hinder for, at den berørte medlemsstats kompetente myndighed ved behandlingen af en ansøgning om familiesammenføring kan undersøge, om betingelsen om referencepersonens indtægter er opfyldt, under hensyn til en vurdering af, om disse indtægter vil blive opretholdt efter tidspunktet for indgivelsen af denne ansøgning.

32 Denne fortolkning modsiges ikke af den omstændighed, som den forelæggende ret har påpeget, at artikel 7, stk. 1, i direktiv 2003/86 anvender indikativ præsens, idet det fastsættes, at den berørte medlemsstat kan kræve, at den person, der ansøger om familiesammenføring, godtgør, at referencepersonen »råder« over de i stk. 1, litra a)-c), nævnte elementer. Referencepersonen skal således godtgøre at råde over alle disse elementer, herunder særlig »indtægter, der er tilstrækkelige«, på det tidspunkt, hvor den pågældendes ansøgning om familiesammenføring behandles, hvilket begrunder anvendelsen af præsens indikativ. For så vidt som det fremgår af ordlyden af dette direktivs artikel 7, stk. 1, litra c), at referencepersonens indtægter skal være ikke blot »tilstrækkelige«, men også »faste og regelmæssige«, indebærer sådanne krav imidlertid en fremadrettet undersøgelse af nævnte indtægter fra den kompetente nationale myndigheds side.

33 Denne fortolkning understøttes af ordlyden af artikel 7, stk. 1, litra a) og b), i direktiv 2003/86. Det skal således fremhæves, at betingelserne vedrørende rådigheden over en »bolig, der betragtes som normal standard«, og en »sygeforsikring« som omhandlet i nævnte litra a), henholdsvis litra b), i denne bestemmelse, ligeledes skal fortolkes således, at de giver medlemsstaterne mulighed for, med henblik på at sikre stabilitet og varighed for referencepersonens vedkommende på deres område, at lægge sandsynligheden af, at denne referenceperson fortsat vil opfylde disse betingelser efter tidspunktet for indgivelsen af ansøgningen om familiesammenføring, til grund ved behandlingen af ansøgningen om familiesammenføring.

34 Den fortolkning af artikel 7, stk. 1, litra c), i direktiv 2003/86, som er anført i denne doms præmis 31, bestyrkes også af nævnte direktivs artikel 3, stk. 1, og artikel 16, stk. 1, litra a).

35 Dels begrænser denne artikel 3, stk. 1, i direktiv 2003/86 således dette direktivs personelle anvendelsesområde til referencepersoner, der er i besiddelse af en opholdstilladelse med en gyldighedsperiode på mindst et år, og som har velbegrundede forventninger om at opnå varig opholdstilladelse. Vurderingen af, om der er grundlag for sådanne forventninger, kræver imidlertid nødvendigvis, at den berørte medlemsstats kompetente myndighed foretager en undersøgelse af den fremtidige udvikling i referencepersonens situation med henblik på opnåelsen af nævnte opholdstilladelse.

36 På denne baggrund ville en fortolkning af artikel 7, stk. 1, litra c), i direktiv 2003/86, hvorefter nævnte myndighed ikke ville kunne foretage en vurdering af, om referencepersonens faste, regelmæssige og tilstrækkelige indtægter vil blive opretholdt efter tidspunktet for indleveringen af ansøgningen om familiesammenføring, som anført af generaladvokaten i punkt 33 i forslaget til afgørelse, være inkonsekvent i forhold til den ordning, som er fastlagt ved dette direktiv.

37 Dels skal det fremhæves, at hvis de betingelser, der er fastsat i direktiv 2003/86, ikke længere er opfyldt, kan medlemsstaterne i henhold til dettes artikel 16, stk. 1, litra a), inddrage eller afslå at forny et familiemedlems opholdstilladelse.

38 Ifølge denne bestemmelse kan den berørte medlemsstats kompetente myndighed således bl.a. inddrage tilladelsen til familiesammenføring, såfremt referencepersonen ikke længere råder over faste, regelmæssige og tilstrækkelige indtægter som omhandlet i nævnte artikel 7, stk. 1, litra c). En sådan mulighed for at inddrage denne tilladelse indebærer, at denne myndighed kan kræve, at referencepersonen råder over disse indtægter efter tidspunktet for indgivelsen af dennes ansøgning.

39 Det bemærkes endelig, at denne fortolkning bekræftes af målet med denne artikel 7, stk. 1, i direktiv 2003/86. Godtgørelsen af, at indtægtsbetingelsen i litra c) i dette stk. 1 er opfyldt, gør det således muligt for den kompetente myndighed at sikre sig, at hverken referencepersonen eller dennes familiemedlemmer risikerer at blive en byrde for den berørte medlemsstats sociale system under deres ophold, efter at familiesammenføringen er gennemført (jf. i denne retning dom Chakroun, C-578/08, EU:C:2010:117, præmis 46).

40 Det følger af det ovenstående, at den mulighed, som er fastsat i artikel 7, stk. 1, litra c), i direktiv 2003/86, nødvendigvis indebærer, at den berørte medlemsstats kompetente myndighed foretager en fremadrettet vurdering af, om referencepersonens faste, regelmæssige og tilstrækkelige indtægter vil blive opretholdt efter tidspunktet for indgivelsen af ansøgningen om familiesammenføring.

41 På baggrund af denne konklusion opstår i anden række spørgsmålet, om denne bestemmelse tillader den berørte medlemsstats kompetente myndighed at lade tilladelsen til familiesammenføring afhænge af sandsynligheden af, at disse indtægter opretholdes i det år, der følger efter datoen for indgivelsen af ansøgningen om familiesammenføring, under hensyn til referencepersonens indtægter i de seks måneder, der er gået forud for denne dato.

42 Det bemærkes i denne henseende, at de midler, der bringes i anvendelse ved den nationale lovgivning til gennemførelse af artikel 7, stk. 1, litra c), i direktiv 2003/109, i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, der hører til de almindelige EU-retlige grundsætninger, skal være egnede til at virkeliggøre de mål, der tilsigtes med denne lovgivning, og de må ikke gå videre end nødvendigt for at nå disse mål (jf. for så vidt angår artikel 7, stk. 2, i direktiv 2003/86 dom K og A, C-153/14, EU:C:2015:453, præmis 51).

43 Der skal endelig henvises til, at det fremgår af Domstolens praksis, at artikel 17 i direktiv 2003/86 fastsætter et krav om individuel vurdering af ansøgninger om familiesammenføring (domme Chakroun, C-578/08, EU:C:2010:117, præmis 48, og K og A, C-153/14, EU:C:2015:453, præmis 60), og at de kompetente nationale myndigheder ved gennemførelsen af direktiv 2003/86 og behandlingen af ansøgninger om familiesammenføring skal foretage en afbalanceret og rimelig bedømmelse af alle de involverede interesser (jf. i denne retning dom O. m.fl., C-356/11 og C-357/11, EU:C:2012:776, præmis 81).

44 I det foreliggende tilfælde bestemmer artikel 54, stk. 2, første afsnit, i kongeligt dekret nr. 557/2011, at der gives afslag på ansøgningen om opholdstilladelse med henblik på familiesammenføring, hvis det utvivlsomt kan fastslås, at der ikke er udsigt til opretholdelse af indtægterne i det år, der følger efter datoen for indgivelsen af ansøgningen. Denne bestemmelse fastsætter, at udsigterne til opretholdelse af en indtægtskilde i nævnte år vurderes under hensyntagen til udviklingen i referencepersonens indtægter i de seks måneder, der er gået forud for datoen for ansøgningen.

45 I denne henseende bemærkes, at en periode på et år, i hvilken referencepersonen sandsynligvis skal råde over tilstrækkelige indtægter, fremtræder som rimelig og ikke går videre end nødvendigt for at gøre det muligt at foretage en individuel vurdering af den potentielle risiko for, at referencepersonen får behov for social bistand fra denne medlemsstat, efter at familiesammenføringen er gennemført. Denne periode på et år svarer således til gyldighedsperioden for den opholdstilladelse, som referencepersonen i medfør af artikel 3, stk. 1, i direktiv 2003/86 som minimum skal være i besiddelse af for at kunne ansøge om familiesammenføring. Desuden har den berørte medlemsstats kompetente myndigheder ifølge artikel 16, stk. 1, litra a), i direktiv 2003/86 mulighed for at inddrage referencepersonens familiemedlems opholdstilladelse, hvis referencepersonen ikke længere råder over faste, regelmæssige og tilstrækkelige indtægter under dette familiemedlems ophold, indtil dette familiemedlem opnår en selvstændig opholdstilladelse, dvs. i henhold til artikel 15, stk. 1, i direktiv 2003/86 senest efter fem års ophold i denne medlemsstat.

46 Hvad angår anvendelsen af proportionalitetskravet på nationalt plan skal der ligeledes tages hensyn til den omstændighed, at den kompetente nationale myndighed i henhold til artikel 54, stk. 2, første afsnit, i kongeligt dekret nr. 557/2011 kun kan give afslag på opholdstilladelse med henblik på familiesammenføring, hvis det »utvivlsomt« kan fastslås, at referencepersonen ikke kan bevare tilstrækkelige indtægter i det år, der følger efter datoen for indgivelsen af dennes ansøgning. Denne bestemmelse pålægger således kun referencepersonen et krav om en forventelig opretholdelse af dennes indtægter, for at denne kan opnå nævnte opholdstilladelse med henblik på familiesammenføring.

47 Hvad angår fastsættelsen af den periode forud for indgivelsen af ansøgningen, som kan danne grundlag for den fremadrettede vurdering af referencepersonens indtægter, til seks måneder, skal det fastslås, at direktiv 2003/86 ikke indeholder nogen præcisering på dette punkt. Under alle omstændigheder kan en sådan periode ikke være i strid med dette direktivs formål.

48 Det følger derfor af det ovenstående, at artikel 7, stk. 1, litra c), i direktiv 2003/86 skal fortolkes således, at denne bestemmelse tillader en medlemsstats kompetente myndigheder at give afslag på en ansøgning om familiesammenføring på grundlag af en fremadrettet vurdering af sandsynligheden af, at de faste, regelmæssige og tilstrækkelige indtægter, som referencepersonen skal råde over for at forsørge sig selv og sine familiemedlemmer uden social bistand fra denne medlemsstat, vil blive opretholdt i det år, der følger efter datoen for indgivelsen af denne ansøgning, hvilket vurderes på grundlag af udviklingen i referencepersonens indtægter i løbet af de seks måneder, der er gået forud for denne dato.

Sagens omkostninger

49 Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den forelæggende ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagens omkostninger. Bortset fra nævnte parters udgifter kan de udgifter, som er afholdt i forbindelse med afgivelse af indlæg for Domstolen, ikke erstattes.

På grundlag af disse præmisser kender Domstolen (Fjerde Afdeling) for ret:

Artikel 7, stk. 1, litra c), i Rådets direktiv 2003/86/EF af 22. september 2003 om ret til familiesammenføring skal fortolkes således, at denne bestemmelse tillader en medlemsstats kompetente myndigheder at give afslag på en ansøgning om familiesammenføring på grundlag af en fremadrettet vurdering af sandsynligheden af, at de faste, regelmæssige og tilstrækkelige indtægter, som referencepersonen skal råde over for at forsørge sig selv og sine familiemedlemmer uden social bistand fra denne medlemsstat, vil blive opretholdt i det år, der følger efter datoen for indgivelsen af denne ansøgning, hvilket vurderes på grundlag af udviklingen i referencepersonens indtægter i løbet af de seks måneder, der er gået forud for denne dato.

Underskrifter